

- | | | |
|------|--|------|
| 862. | Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 października 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia o dopuszczaniu przedsiębiorstw ekspedycyjnych do pośrednictwa w ułatwianiu formalności celnych | 1587 |
| 863. | Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 października 1922 r. o zamknięciu subskrypcji na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 | 1587 |
| 864. | Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 października 1922 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej. | 1587 |
| 865. | Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 października 1922 r. o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych oraz o ściągnięciu dodatkowej opłaty monopolowej od zapasów tychże wyrobów, jakoteż w sprawie nowego ustalenia wysokości zysku monopolowego i rabatu dla sprzedawców | 1588 |
| 866. | Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 października 1922 r. w przedmiocie zwrotu kosztów kancelaryjnych przez pracodawców, którzy przyjęli do pracy pracowników, poleconych przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy | 1590 |

848.

U s t a w a

z dnia 26 września 1922 r.

w przedmiocie częściowej zmiany ustawy niemieckiej z dnia 14 sierpnia 1876 r., dotyczącej zarządu lasów, należących do gmin i zakładów publicznych.

Art. 1. Lasy prywatne, położone na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego, poddaje się, z uwzględnieniem postanowienia art. 8 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. № 64 poz. 385), nadzorowi państwowemu, określone ustawą z dnia 14 sierpnia 1876 r. o zarządzie lasów, należących do gmin i zakładów publicznych w prowincjach Prus Zachodnich, Brandenburgji, Pomorza, Poznania, Śląska i Saksonji (Zb. Ust. Prusk. str. 373), jednak z wyłączeniem stosowania §§ 8 i 9 tej ustawy.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek: *Trąmpczyński*Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

849.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 października 1922 r.

w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, wzgl. pro-

dukcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248), i ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. w przedmiocie przywrócenia mocy obowiązującej tej ustawy (Dz. U. R. P. № 67, poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1.

§ 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 95, poz. 700) otrzymuje brzmienie następujące:

„Ustanowione w § 2 powołanej w załączniku niemieckiej ustawy o opodatkowaniu wina musującego stopy podatkowe podnosi się dla wina musującego wyszczególnionego w ustępie 1 lit. a) z 400 na 800 marek polskich, a dla wina musującego, wyszczególnionego w ustępie 1 lit. b) z 800 do 1600 mk.”

§ 2.

Postanowienia przejściowe.

Wino musujące, które z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajduje się poza fabryką wina musującego lub magazynem celnym, lub wolnym składem wina, podlega dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową, a oznaczoną w § 1 stopą podatkową.

Od dodatkowego opodatkowania wolne jest wino musujące, znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina nie sprzedają, ani nie szynkują, jeśli łączny zapas wina musującego nie przekracza dwóch całych flaszek.

§ 3.

Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas wina musującego, podlegający dodatkowemu opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych trzech dni zgłosić organowi skarbowemu wyznaczonemu w drodze rozporządzenia wykonawczego ilość i wielkość flaszek, jakoteż gatunek wina musującego, dozwoleń zbadania zapasów, następnie uiścić dodatkowy podatek.

Blizsze postanowienia, co do tego zgłoszenia, dalej co do zbadania zapasów, użycia znaczków podatkowych, jakoteż terminu uiszczenia dodatkowego podatku wydane będą w drodze rozporządzenia wykonawczego.

§ 4.

Zaniechanie lub zaniedbanie przepisanego zgłoszenia dla dodatkowego opodatkowania wina musującego lub zgłoszenia ilości tegoż zmniejszonej więcej niż 5% ilości stwierdzonej urzędownie podpadają pod przepisy karne § 16 — 19 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu wina musującego z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 1064).

§ 5.

Od wina musującego, sprowadzonego na obszar Rzeczypospolitej Polskiej z województwa śląskiego, jak długo w tej części nie będzie podniesiony podatek do normy ustalonej w § 1 niniejszego rozporządzenia, pobierać się będzie dodatkową opłatę w wysokości różnicy między stopą podatkową, obowiązującą na obszarze województwa śląskiego, a stopą, obowiązującą na obszarze reszty Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 6.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1922 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

850.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 października 1922 r.

w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie postanowienia art. 1 i 2 ustawy z 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) i art. 1 ustawy z 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 607) o uregulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 września 1921 r. (Dz. U. R. P. № 83, poz. 584) podatek spożywczy od cukru podwyższa się z dotychczasowej kwoty 20.000 mk. na 30.000 mk. od 100 kg. cukru wagi netto.

§ 2. Minister Skarbu uprawniony jest zwolnić w całości lub w części od podatku przewidzianego w § 1 rozporządzenia cukier wywożony za granice

Rzeczypospolitej w stanie naturalnym lub w przetworach cukrowych.

§ 3. Wszelkie zapasy cukru znajdujące się poza magazynami z nieopodatkowanym cukrem w cukrowniach w ilości 100 kg. i wyżej podlegają zgłoszeniu celem dodatkowego opodatkowania w ciągu 5 dni wedle stanu w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Nie zgłoszenie posiadanego zapasu cukru w całości lub w części w terminie oznaczonym w § 3 celem dodatkowego opodatkowania podpada ukaraniu wedle przepisów obowiązujących w poszczególnych dzielnicach o wywozie cukru z magazynów cukrowni bez dopełnienia przepisanych formalności i opłacenia przypadającego podatku spożywczego.

§ 5. Przeprowadzenie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyłączeniem obszaru Województwa Śląskiego.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

851.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 października 1922 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248), której ważność przywrócono ustawą z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1. § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 września 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 85 poz. 610) otrzymuje brzmienie następujące:

Ustanowioną rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej (Dz. U. R. P. № 50 poz. 305) opłatę akcyzową od słoju przerobionego na piwo podwyższa się do kwoty 4,800 marek polskich od każdego 16,38 kg. (1 puda) wagi słoju, przeznaczonego do przeróbki na piwo.

Opłatę akcyzową, jaką uiszczać mają browary, przerabiające w ciągu roku nie więcej niż dwa tysiące pudów słoju, podwyższa się do kwoty 4,000 marek polskich od każdego 16,38 kg. (1 puda) wagi słoju.